

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Vezérembereink.

— Deák Ferenc és Tisza Kálmán. —

Pécs, 1900. szeptember 19.

Figyelemre méltó röpirat jelent meg a fenti cím alatt *Csávolszky* Lajos avatott tollából, mely a lefolyt 33 év politikai történetével igazolja annak a sűrűn hangoztatott frázisnak a hazug voltát, mintha az ország állami függetlenségének feladása a nemzet akaratából történt volna s kimutatja, hogy mindig a vezérferfiak elvtagadása volt az, a mely a nemzetet belevitte a jogfeladásba s ezzel az erkölcsi és anyagi romlásba.

Sokkal nagyobb igazságokat tartalmaz ez a nagyérdékű dolgozat, sokkal frappánsabb cáfolatát foglalja magában egynémely közkeletű kormányparti álokoskodásnak, semhogy örömmel meg ne ragadnók az alkalmat, azt legalább kivonatossan megismertetni olvasóinkkal a következőkben:

*

... Harminchárom év óta folyton-folyvást próbálgatja a nép: oly képviselőket küldeni a törvényhozásba, kik majd az állami önállóság híveinek mondják magukat, majd a létező rendszer megváltoztatását ígérnek, de mielőtt többségre jutnának, mindig feladják elveiket.

Ez az átka a magyar nemzetnek, hogy 33 év óta folyton áldozata képviselői árulásainak. Alig hogy egyik párt elvtagadása felett érzett szégyenünkből kilábalunk, jön a másik párt elvtagadása. A politikai pártok állást foglalnak, elveket hirdetnek, de nem azért, hogy annak érvényt szerezzenek, hanem hogy lépvezzőnek használják a nemzet gyalázatos megéjtésére.

A nemzet érzi a veszedelmet, mely környezi, aggodalommal van tele, de nem tud magán segíteni.

Vessünk, egy pillantást 33 évi alkotmányos életünk multjára s legott látni fogjuk, hogy mint iparkodott a nemzet menekülni a közösüges szörnny-rendszer okvetlen halált hozó karmai közül, de nem tudott menekülni, mert vezérferfiak mindig elárulták őt.

Deák Ferenc az 1861-ki feliratban kifejtette Magyarország kivánságát, kifejtette tisztán, világosan Magyarország, az uralkodóház és Ausztria közt törvényes alappon századok óta fennálló viszonyunkat.

Kifejtette, hogy *közös a két állam birtoklása, de nem közös a két állam kormányzása.*

Kifejtette, hogy Magyarország csak az uralkodóházzal szerződött, nem az örökös tartományokkal.

Kifejtette, hogy *szerződött tisztán az örökösödés felett, nem más, valamely szorosabb kapcsolat felett.*

És mikor mindezt kifejtette, hozzátette, hogy mindezeknél fogva *jövőre sem kíván semmi szorosabb kapcsolatot Ausztriával*, minden egybeolvadást, akár a törvényhozás, akár a kormányzás terén határozottan visszautasít, Magyarország régi törvényes függetlenségét semmi tekintetnek, semmi érdeknek fel nem áldozza, kormányzását más országok kormányzásával nem egyesíti és Ausztria alkotmányos népeivel — csak függetlenségének teljes megóvása mellett — hajlandó esetenként érintkezni . . .

Ez volt 1861-ben a magyar törvényhozás programja. Az egész nemzet egygyé oldvadt ezen program alapján. A képviselők magukévá tették a felirat tartalmát s a rákövetkező választásokkor ez a felirat volt a képviselők programja. Erre minden képviselőjelölt — Isten és világ előtt — leköötötte magát. E program alapján választattak meg az 1865—68-iki évekre a képviselők.

A nemzet meg volt nyugodva, mert e programban az állami önállóság és az állami függetlenség kifejezését látta és békében várta a további fejleményeket.

1868-ban a koronázás után látta csak elszörnnyülködve a nemzet, hogy mik lettek ezek a fejlemények. Könyörtület Istene! mivé lett egypár hónap alatt Magyarország önnálló állami függetlensége.

Delegáció. Közös hadsereg. Közös miniszterium. Osztrák állami adósság. Kvóta. Közös bank. Közös vámterület. Német szó. Feketesárga zászló.

Hát ezek Magyarország állami függetlenségének a kellékei! Hiszen ebből egy szó sem volt a feliratban! Ami a feliratban volt, az az volt, hogy minket csak az uralkodó köt Ausztriához, de semmi szorosabb kapcsolatba, semmi szín alatt bele nem megyünk, semmi körülmények között el nem fogadunk . . .

A nemzet nagy része képviselői által így félrevezetve, rögtön sorakozott *Tisza* Kálmán zászlója körül, melyre fényes betűkkel fel volt írva *az «áskos» közös ügyek eltörlése és Magyarország állami önállóságának helyreállítása.*

Tisza Kálmán abban a bizottságban, mely a közösüges törvényeket tárgyalta, a hazafui aggodalom mélyen megindító hangján tette meg e vallomást:

„Kénytelen vagyok kimondani azon *szent meggyőződésemet*, hogy a szervezendő közös miniszteriumban és a határozati joggal felruházott delegációban *Magyarország függetlenségének sirját látom.*“

Tisza Kálmán pártja rohamosan növekedett. A hatalmon levő kormány minden erőszakoskodása, ijesztgetése és vesztegetése nem használt. Lelkesedve vetők körül *Tisza* zászlóját, telve hazafui örömmel a jövő iránt, mert megtalálni vélte az ország azt a férfit, ki neki *drága kincseként őrzött állami függetlenségét visszaadja.*

Hát ez nem azt tanusítja-e, hogy az ország ébren van, az ország nem nézi közönyösen sorsának intézését, az ország nem akarja tűrni sem nemzeti megaláztatását, sem független államiségének megsemmisítését.

De hát mit tegyen? *Eldúrulta őt Tisza Kálmán is.* Mikor éppen a bukás szélén volt a közösügi rendszer, akkor rakta le fegyverét s egész pártjával átment az ellenség táborába . . . Hét esztendeig azt hirdette *Tisza*, hogy a „politikai becsületesség“ nem engedi meg neki, kormányra lépni, míg biztosítást nem nyere az iránt, hogy a közösüges rossz alap meg fog változtatni.

Hova lett ez a *politikai becsületesség?* Eltűnt egyszerre, mint a szivárvány, többi elveivel és *szent meggyőződéseivel* együtt . . . Annak az átka, hogy elvárulás utján jutott hatalomra, végig kíserte egész életén. Az elvekkal való folytonos alkudás, az elveknek felállítás, aztán cserbenhagyása volt politikai pályájának titka. Az árulásban követte egész pártja s a vezérnek feje körül hazugságokból szöttek — glóriát.

A nemzet ezen kolosszális árulásra mélyen megdöbbent. Gyökerében megren-

Az 52. gyalogezred

kitünő zenekara

ma SZERBÁN tartja

ELSŐ HANGVERSENYÉT

a *BEDŐ-kávéházban és a SECESSIO-sörözőben.*

dült lelkében a bizalom vezérlő politikai férfainknak politikai becsületessége iránt.

Hogy mily megmérhetlen rombolást vitt véghez Tisza Kálmán példaadása a politikai erkölcsi életben, annak tanúbizonysága az, hogy ma már napirenden vannak a legszemérmellenebb elvtagadások.

1870-ben Csernátornyval még ki akartuk kergetni az országból azt, ki elvét megtagadta. Ma, már nem is uri ember, ki legalább egyszer nem fordított köpönyeget.

Szégyenérzetében megdöbben az ember keblében a szív, ha elképzeli, mit szól, mit gondol mindezekhez a magyar hazafiak folytonos köpenyforgatásaihoz felséges urunk, a király?

Hét esztendeig hallgatta a király egy száz tagból álló nagy pártnak a kiáltványait és olvasta feliratait, melyekben kéri, követelik az állami önállóságot, mely nélkül nincs üdv, nincs boldogság e hazára s aztán hét esztendő múlva kiderül, hogy mindez hazugság volt. Hét esztendeig ámitották a nemzetet és a királyt egyaránt.

Rettenetes sors, ez a Magyarország sorsa. Mikép merjen most már egy függetlenségi ember királya színe elé menni? A királynak első gondolata az lesz: *ahá, ez is oly elvű nagy hazafi, mint Tisza Kálmán!*

Követeléseink értéke, aggodalmaink komolysága, kérelmeink sulya, mind mind elveszett Tisza Kálmán példátlan elvárása folytán. A mindentudó Isten végtelen könyörületére lesz szükségünk, hogy ismét becsepegtesse királyunk szívébe a hitet: az aggódo igaz magyar hazafiak tanácsainak komolysága iránt.

... Megtörténhetik a közpályán, hogy valaki a politikai téren mint vezérember oly állást foglal el, melylyel meggyőződése később ellenkezésbe jön. Az visszalép a politikai pályáról s ez a bűnhődése azért,

hogy kellő előrelátás és komoly megfontolás nélkül vállalkozott oly dologra, melyre nem képes. De *elvek csereberélése mellett megmaradni a politikai pályán továbbra is, ez politikai feslettség, melynek neve: bűn.*

Az ily államférfiak tolvajok, kik kifosztják a nemzetet *hitéből* s a politikai közélet nemzet-botránkozókató konc-tusává lesz.

Hirek.

Pécs, 1900. szeptember 19.

A divat.

Még egy kicsit pusztá képe van ugyan a városnak, de egyszer majd egészen váratlanul itthon terem a sok viruló asszony nép, tele lesznek velük a boltok, a hol majd érdeklődéssel turkálhatnak a sok szép, új, elegáns szövet közt, melyekből majd az őszi idény toalettjei készülnek. Ha szép az asszonysereg nyáron, a sok csillogó színes, suhogó selymes és csipkés ruhában, bizonyára a szépségből nem veszít semmit az őszi és téli idény alatt sem, a mikor talán még könnyebb elegánsnak lenni, mint a változatos divatu nyári idényben. Ez idén már vége a szoknyák tavasszal és nyáron egyaránt divatos tulságba menő, izléstelenül gazdag díszítésének. Legtöbbnyire levarrott ráncok, egyszerű pántdisz vagy szerpentinfodor ékíti az aljakat, melyek közt azonban gyakran lehet látni egészen simát is és mind ritkábban a tulságosan díszítettek. Nagyon csinos és sugár, karcu növésű hölgyeknek különösen jól áll az ujjajta, széles öves szoknya, mely a derékon simán, princesszformában szabva fölér egészen az övön túl. A derék fölött cakkot vagy ivet képezve. Egyszerűbbek a derékok is.

A tavalyi zsaketforma sem ment még ki egészen a divatból, sem pedig az átkapcsolt elejű sima derék. Nagyon kedvelik a nyitott kabátkákat mellényvel, betéttel, vagy csipkéből rendezett szabódíszszel. A feszes sima angol derékat néha együtt hordják a körül széles ráncokba levarrt szoknyával, a mi ugyan nem nagyon illik össze. A kabátokban és felöltőkben az idén is oly nagy a változatosság, hogy mindenki találhat ízlésének, alakjának és

egyéniségének megfelelőt. Divatos a zsaket, a boleró, a földig érő bő vagy testhez álló köpeny, a ráncolt és sima, testtől elálló kabát, a feszes kabátka és legkevésbé a gallér. Felkapták újra a bő havelokot, a kerék gallérforma bő ujjakal, mely jó szolgálókat tehet esős, hideg időben. A felöltők díszre pánt, gomb, zsinór, a díszesebb plüsből, vagy más ilyesféléből készültek selyemhajtóka rátémunkával, vagy csipkevirágdíszszel. A nyitott derékaknál nagy kelendősege van a nyakkendőknél, melyek selyemből, gázból vagy gipür-csipkéből készülnek, legszebb azonban köztük az, a mely point-lacé-munkával készül. Nagyon viselik az apró ékszereket, a nyakkendőkön oxidált ezüstből készült tárgyak, vagy emaillozott aranyvirágok stb. láthatók leggyakrabban. Elmaradhatatlan a tollboa, még ha nem igazi structollból készült is legyen. Ezt hordhatjuk elkopásig dísznek is, szél és por ellen is.

A kicsikékről is levethetjük nemsokára a sok szellős nyári ruhát, hogy fölcseréljük azokat csinosan elkészített, új divatu ruhácskákkal, melyekről most előre gondoskodunk az őszi számára. A gyermekruháknál, melyekben oly változó a divat, nem oly sokféle a forma, különösen a szövetek megválasztására kell gondosan ügyelnünk. Gondosan kell megválasztanunk a szövetet a gyermek háziruhájához, hogy jó minőségű, ne könnyen gyűrődő legyen és oly színű, mely nem egy könnyen piszkolódik. Alkalmi ruhákhoz elegáns, sima szöveteket vegyünk. A serdülő leányok ruhái kevés változással olyanok mint a felnőtteké. **Ida.**

Napirend 1900. szeptember 20-án.

Naptár: Csütörtök, szept. 20. — Róm. kath.: Gusztáv. — Prot.: Faustin. — Görög-kel. (szept. 7.) Szosztén. — Zsidó: Elul 26. — Nap két 5 óra 41perckor; nyugszik 6 órakor. — Hold két éjjel 1 óra 54 perckor; nyugszik délután 4 óra 38 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet szerint: meleg idő várható jeleltékeny csapadék nélkül.

— (**Kossuth születésnapja.**) Évtordulója van ismét a magyarnak. Kossuth Lajos születésnapjának évfordulóját ünnepeljük. Azót a nagy térfüét, a ki lánglelkével, szavának hatalmas erejével, szabadságszeretével írta be nevét Magyarország és a világ

rok bele-bele kurjongattak s eszeveszetten járták.

A szép nemeskéri Petrócy Sárika névnapja volt; ő is ott mulatott köztük, oly széles volt a kedve.

Egy cica, két cica, száz cica haj! ihaja, tyuhaja, tyú! Hej, mulassatok lányok. Soh'se halunk meg, ugy-e nem, Feri? De nem ám! Vigabban huzzad cigány! Ma mulatni akarok!

Feri némán bólingatott rá s csak járta tovább Sárikával. Mindig tüzesebben. Gyönyörűség volt nézni. Sárika szemei tűzben égtek a szenvedélytől, orcái kipirultak, ajka versenyzett a nap feljöttének biborával s szöghaja végig omlott vállán, csábitóan, igézően. Csupa varázs.

Rajongott is érte a környékbeli ifjuság. De hiába. Megközelíthetlen volt! — Mindenki iránt nyájas, szivélyes és mindig jókedvű, de szívébe senki be nem férközhetik. Hideg maradt még a legdaliásabb, a legszebb ifju iránt is. S e hidegség még jobban csábitott, még jobban vonzott.

Ott voltak most is imádói. Körülrajongták, lesték minden pillantását, minden mozdulatát.

Ott volt Bajthay Pali is. Odatámaszkodott az egyik fához s elmerengett. Hosszu haja mélyen szemébe simitva, ugy nézte morgován a vigadókat. Ő nem mulatott, nem táncolt, csak nézett, nézett az ábrándos ifju s tekintetével csaknem elnyelé azt az egyet, azt a csalfa tündért. Reá tapadt tekintete s nem tudott eltelni nézésével. Oly epedve leste

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kossuth.

(1802. szept. 19.)

Egy századév tűnik el nemsokára
A mult kódébe, a nagy semmiségbe
Azóta, hogy hazánknak Messiása!
Isten kegyéből világra jövé Te.
Száz év alatt a sorsnak forgatagja
Trónokat döntött, népeket tiport
S az elnyomott jogoknak forradalma
Vérrel áztatott hermelint s bibort.

Száz év alatt rabok lettek szabaddá
S a szabadok bilincsbe estenek;
Szabadságukat nincs, ki visszaadná
S a szabaddá lett rab is mind remeg,
Hogy mikor sujt rá megtorlás hatalma
S mint fordul újra sorsa rosszra át
S a századév rohanó forgatagja
Nem söpri-e magával el tovább?!

S a Te neved, mióta ismertté lett,
Szent glóriában törhetlen' ragyog.
Hasádból bárha egykor száműzésnek,
Remegtek téled a hatalmasok;
S hogy meghaltál a hontól messze, távol,
Halottként jöttél elfoglalni azt
És a halottnak diadalutjából
Nevedre újabb nagy varázs fakadt!

A Te neved nekünk a szent szabadság!
Az egyenlőség, testvériség!
Apák fiukra örökségkép hagyják
A Te nevednek emlékezetét;
A Te neved nekünk a mult varázsa,
Jelen reményünk, jövőnk záloga!
És meg nem törí az idők folyása —
Kossuth neve el nem mulik soha!

Pedig csak száz év tűnik nemsokára
A mult kódébe, a nagy semmiségbe
Azóta, hogy hazánknak Messiása!
Isten kegyéből világra jövé Te.
S száz év alatt is a sors forgatagján
Mennyi nagyot s hatalmast söpre el —
S im a magyar ma, születésed napján,
Uj ünncpet örömmel ünnepel!

Megünnepli, a mikor Te születél . . .
S ez az ünnepe megillet Tégedet!
Istennek hála, hogy a mienk lettél:
Vezérelni a magyar nemzetet!
Ígéret földjét egyszer megmutattad —
S ha újra zengnek majd a harsonák
S a hősök sirjai ha nyiladoznak:
Ígéret földjén Te vezetsz tovább!

Honthy István.

Bajthay Pál.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Írta: Landgraf József.

Huzta a cigány, huzták a fekete gyerekek a ropogós csárdást s a jókedvű gavallé-

történetébe. A kinek felhívására ezeltől ötvenkét esztendővel megmozdult Árpád földje s a megtámadott alkotmány védelmére csatarendbe, harcisorba állt a nemzet virága, ifjusága. A kinek nevét kiáltva rohant az ifju honvéd a diadalmas csaták vérkeresztelőjébe. S a ki hosszú száműzetése és a hontalanság keserve után — ott alussza most örök álmát a kerepesi-uti temető virágokkal borított sirboltozata alatt. — Ma van az ő születésnapjának évfordulója. Ezeltől kilencvennyolc évvel született Kossuth Lajos s a moncki szürke udvarház kis csecsemőjéből Magyarország kormányzója lett. A mai napon teljék be szívünk az ő emlékezetével, ki mert született, meg is kellett halnia; de a ki örökké él, míg lesz magyar szabadság, míg lesznek e földön emberi jogok harcossai, nemzeti alkotmány védői és eltiport népek szószólói!

— **(Munkácsy-ünnepély Pécsen.)** A Nepomuk-utca (jelenleg Munkácsy-utca) 29. számú háznak tulajdonosa, *Kindl* József segélyegyleti igazgató annak emlékére, hogy a hirneves mester 1865. és 1868. években huzamosb időig lakott a nevezett házban, diszes emléktáblát készíttetett, minélfogva a város közgyűlése megbizta *Majorossy* Imre polgármestert, hogy az emléktábla ünnepélyes leleplezését eszközölje. A polgármester meghívása folytán ma délután egy szűkebbkörű értekezlet megállapította a leleplezési ünnepség idejét és programját. E szerint az ünnepély folyó hó 30-án, vasárnap délelőtt tizenegy órakor fog végtémenni az e célra külön felkérendő pécsi dalárda közreműködésével. Az ünnepélyt a dalárda által éneklendő Himnusz nyitja meg, mely után *Majorossy* polgármester tart a nagy művész életét és működését illető emlékbeszédet. Ezt követi az emléktábla leleplezése s végül a dalárda elénekli a Szózatot. Az ünnepélyre a polgármester a város révén meghívja a magyar képzőművészeti társulatot s a helybeli hatóságokat is.

— **(A kalocsai érsek kitüntetése.)** A király a személye körüli miniszter előterjesztése folytán *Császka* György kalocsai érseknek, az egyház és a közügyek terén kifejtett kiváló tevékenysége elismerésül a Lipót-rend nagykeresztjét díjmentesen adományozta.

annak minden mozdulatát. Fájt neki, hogy az oly vig s ő . . . ő csaknem sirhatna. Még jobban tetszett neki most, még jobban rajongott érte, mint máskor. Az a jókedv még varázslóbbá tette. Észbontó volt!

— . . . Ha már mulat, ha pajzánkodik, legalább azzal az üresfejű gavallérral, azzal az ideszakadt némettel, azzal a Friemond Ferivel ne tenné . . . Én . . . én pedig szegény kutya vagyok . . . Oh hát miért is nem vagyok gazdag! Miért nem születtem én is palotában s nem abban a kis kunyhóban? Miért nem ringattak más bő'csőben, s nem abban a kis tekenőben. Igen, abban ringattál én édes anyám, a te altató danád mellett szenderedtem el . . . Oh mily boldog valék anyám te melletted, s mily boldogtalan most . . . Látod, mi lett fiadból, kitől annyit reményllettél? Itt nyomorog, itt lesi egy démon mosolyát s te hogy szerettél engem . . .

Egyszerre csak összerándult, valaki vállára tette kezét. Hátrafordult s ő állt előtte; Ő, kit egész nap bámult, kit egész lényével imádott: Sárika volt.

— **(A Zsolnay-szoborra)** a pécsi kereskedelmi- és iparkamarához érkezett adományokról XXVI. kimutatás: A XXV. kimutatás összege: 13925 kor. 26 fill. Ujpesti ipartestület 5 kor., ifj. Scholtz Antal Pécs 50 kor., *Dischka* Győző gyűjtőívén: *Dischka* Győző 10 kor., dr. *Wurster* József 40 kor., *Mike* Géza 5 kor., összesen 55 kor. *Spannraft* György Kassa, gyűjtése 3 kor., *Rátkovics* Ferenc gyűjtőívén: *Rátkovics* Ferenc 20, *Kovácsics* Antal 10, *Auspitzer* Siklós 4, *Löwy* Zsigmond 2, *Jankovits* József 10, *Cserta* Vince 5, *Ranos* József 2, *Orf* Gáspár 6, *Schwartz* Samu 1, *Kohárts* Károly 5, *Marton* Mór 2, *Krausz* Miksa 1, *Mátyus* Samu 2, *Bekő* Béla 1, összesen 71 kor., Ő- és ujfuttaki ipartestület gyűjtése 5 kor. Összesen 14,114 kor. 26 fillér.

— **(A jogászok köréből.)** A helybeli joghallgatók tegnapi értekezletének úgy látszik meg lett az eredménye, a mennyiben ma már három elnök jelöltet is emlegetnek, kinek mindegyikének vannak szép számmal pártbívei is. A pártok még nem alakultak ki, sőt még tán léptetnek fel egy, vagy esetleg két joghallgatót, mely körülmény természetesen más képet fog kölcsönözni a pártoknak. Ez idő szerint elnökjelöltként *Witzel* Győző, *Zelesny* Károly és *Sey* Pongrác joghallgatók neveit hangoztatják s ezzel megindultak a jogliceumon a választási mozgalmak. Hogy a három közül kinek van legtöbb reménye a győzelemre, vagy nem fogja-e esetleg egy negyedik elragadni előlük a babért, nem lehet tudni, mindazonáltal kíváncsiak vagyunk arra, hogy tulajdonképen ki lesz a jogászok elnöke s mint ilyen fog-e oly tevékenységgel működni, mint a tavalyi.

— **(A belvárosi templom restaurálása.)** A belvárosi templom kupolájának átalakításához és a templom, valamint a torony falainak újból való cementes vakolásához szükséges munkálatokra ma délelőtt 9 órakor tartotta meg *Oberhammer* Antal, helyettes gazdasági tanácsos, a városháza gazdasági tanácsstermében az árlejtést. Az összmunkákra nem érkezett be ajánlat; az egyes munkálatok árlejtési eredménye pedig a következő volt: a 10-224 kor. 02 fillérben előirányzott *kőműves* munkát *Mihálovits* Ferenc nyerte el, öt vállalkozó-közül, 16 % engedménnyel. Az *ács* munkát öt vállalkozó közül

Marton Miksa nyerte, 21 1/2 % -ot engedvén az 5763 kor. 20 fillérben előirányzott összegből. A 15.681 kor. 78 fillérben előirányzott *vörösréz* és *bádogos* munkát nyolc vállalkozó közül *Romeisz* György vitte el 26.5 % engedménnyel. A 294 koronában előirányzott *lakatos* munka a *Herceg* testvéreké lett, 18 % engedménnyel. A 352 kor. 80 filléres *aranyozó* munka *Romeisz* György lett 18 % engedménnyel. Végül a 674 kor. 54 fillérben előirányzott *festési* munkát *Dömmel* Nándor nyerte 1 % engedménnyel.

— **(Megvert asszony.)** *Kis Dobos* Istvánné, ragyszokolyi lakosnőnek régi haragosai voltak *Viszló Varga* Imre és ennek a felesége, *Juhász* Lidia. A házaspár azután a minap fogta magát, *Kis Dobos* Istvánné saját lakásán rátámadtak és úgy elverték, hogy az most az ágyat nyomja. A megvert asszony a verekedő házaspárt feljelentette a bíróságnál.

— **(A levelező-lapok postatarifája.)** A postát igénybevevő közönség nem is képzei, hogy mily tetemes kárt okoz magának, a magyar postának, azonfelül pedig mennyi kellemetlenséget szerez a címzeteknek azáltal, hogy a külföldre szóló levelekre, különösen pedig Ausztriába küldendő levelező-lapjaira nem tesz annyi postabélyeget, mint a mennyi a tarifa szerint jár. Igen sokan a külföldre szóló leveleket 25 fillér helyett csak 20 fillér, az Ausztriába, Németországba, Szerbiába, Montenegróba és Boszniába menő levelező-lapjaikat pedig 5 fillér helyett csak 4 fillér értékű postabélyeggel látják el. A budapesti főposta kimutatta, hogy 1 hónap lefolyása alatt Magyarországból csupán Bécs városba 30.000 darab oly levelező-lap ment, melyek mindenike csak 4 fillérrel volt bérmentesítve. A hiányos bérmentesítéseknek azután az a következményük, hogy a magyar állam minden ilyen levélnél 5 fillért s minden ilyen levelező lapnál 1 fillért veszít, a mi — tekintettel az ily hiányosan bérmentesített levelezés nagy tömegére — hazánkra évenként közel 100.060 korona veszteséget jelent. A külföld pedig ennek az összegnek a kétszeresét nyeri, mert a hiányzó postabélyeg árát nem is egyszeresen, hanem büntetésből kétszeresen szedi be a címzettekől. Minden-

— Na maga rossz Pali, már megint ábrándozik! Hát illik, hogy úgy magamra hagy egész délután és este felém se néz! Jöjjön, most mi táncolunk egyet. — Maga rossz kis poéta. Már megint valakihez imádkozik, mi? Aztán úgy tesz, mintha én nem is volnék. Na, hát nézzen maga is jókedvűen, úgy mint én, nevensen . . .

Sári mindezt oly pajzánul csevegte el. Pali megpróbálkozott mosolyogni, de oly fájdalmas volt az s ment táncolni, engedelmeskedett neki. Táncolt, némán, nem szólt egy szót sem, csak a hevesen dobbanó szív beszélt és az a lángoló tekintet.

A tánc véget ért, de Sárika nem engedte el Palit, belekarolt s vitte ki a sétányra. Ott leültek egy padra, rózsabokor hajolt feléjük, melyen átszűrött a hold halvány fénye s a nyíló rózsák illatát hajtotta a szellő s körülölelte az alatta ülő Sarikát és Palit.

Pali nagyon hallgatag volt, alig szólt néhány szót, pedig hogy várta, leste azt a boldog pillanatot, mikor Sarikával végre egyedül lehet. De ezen igéző boldogság szótlanná tette.

Hallgatott s nézett, nézett abba a két észbontó, szikrázó csillagba.

Végre Sári törte meg a kínos csendet.

— Mi ez Pali, maga máskor oly sokat beszél, s most hagy itt ülni, nem szól hozzám egy szót sem. No beszéljen valamiről, hisz maga oly sokat tud . . . Vagy tán haragszik, hogy megzavartam ábrándozásában. — Ugy megyek . . .

— Nem, ne menjen — ugrott fel Pali s könyörgésre fogta a dolgot. — Üljön vissza édes Sári nagysád, beszélék én, — beszélék sokat.

Sári mosolyogva nézett a könyörgő Palira s visszaült.

Pali ráemelte ábrándos szemét, mélyen belenézett Sárika igéző, éjfekete szeméibe, abba a két drága gyöngybe s aztán zavarodottan sütötték le mindketten szemüket.

Ismét hallgatott Pali. Egyszerre csak halk susogással kezdte:

— Beszéljek . . . igen . . . Hát hallgasson meg. Régi időről beszélék, gyermekkorunkról. Emlékszik még arra? . . . Együtt

Apáca-utca 2. sz.

A kizárólagos

Takarékpénztári új palota.

POSTTÓGYÁRI RAKTÁR

értesíti a n. é. közönséget, hogy a legújabb őszi férfi-szövet ujdonságok, u. m. honi, angol, gráci, s brünni gyártmányiak megérkeztek s eredeti gyári árban árusítatnak.

Leichner és Fleischer.

féle érdek azt követelné, hogy a közönség ismerje és tanulja meg a levelekért és a levelező-lapokért járó, 1900. januártól fogva érvényes postadíjakat, hogy a külföldre szóló egyszerű (15 grammos) levelekért 25 fillér postadíj jár, kivételt képeznek az Ausztriába, Németországba, Szerbiába, Montenegróba és Boszniaába szóló levelek, melyekért csak 10 fillér a postadíj s, hogy a most felsorolt helyekre menő levelező lapokért 5 fillér postadíj jár: ezt tudni már azért is kívánatos, mert az, a ki nem tesz levelére és levelező-lapjára megfelelő értékű postabélyeget, ezáltal a postaszállítási díjat a címzett rovására a magyar állam kárára és a külföldi posta javára fölemeli, még pedig mindig annyival, mint a mennyi a szabályszerű díjból hiányzik.

— **(Nagy bukás.)** Budapesten egyik tekintélyes cég, Weisz Jakab gabonakereskedő s bérlő fizetése képtelen lett s most moratoriumot kér tartozásai kiegyenlítésére. A passivák meghaladják a 600.000 koronát, míg az aktívák a tartozásoknak csak igen csekély hányadát képesek fedezni. A céget Reif Károly és fiai pécsi cég bukása rántotta magával, mert Weisz több, mint 120.000 korona váltókötelezettségig állott összekötésben a Reif-céggel. A bukott gabonakereskedő legnagyobb hitelezője Széchenyi Ferenc gróf, továbbá egyes pénzintézetek, melyeket — hírszerint — érzékenyen megkárosított ez a legujabb és nagy feltűnést keltő bukás.

— **(Fegyveres csavargók.)** A szigetvári főszolgabíró jelentése szerint, a múlt héten a lajosfai erdőben a gulyásnál két fegyveres csavargó tett látogatást, kik élelmiszereket zsaroltak ki. Másnap már a Teklafaluhoz tartozó tóti pusztán a gubacsszedő asszonyok három revolverrel fegyverzett csavargót láttak az erdőben egy tűznél, kiknek személyleírása megegyez azokéval, kik a múlt héten a rablási kísérleteket követték el a marcali és lengyeltői járásban. A rablókat a csendőrök erélyesen nyomozzák. A csendőrök által elfogott Fülöp nevű egyénről, kit az egyik rablóként gyanúsítanak, írják nekünk, hogy Fülöp az egykori ihárosi kasznár elzüllött fia, ki egy ideig maga is gazdatiszti alkalmazásban volt s főképp Slavóniában élt. Munkakerülő természeténél és iszákosságánál fogva süllyedt oda, hogy most mint csavargó koldul, de hol

szerét teheti, a lopástól sem riad vissza. Ismerősei azt tartják, hogy sokkal gyávább, mint sem rabolni merne; (?) nem is valószínű ennél fogva, hogy bárhova tegyveres kézzel, fenyegetve hatolt volna be s így ő nem azonos a keresett rablókkal. A szigetvári főszolgabíró által bejelentett fegyveres csavargók pásztor emberek által használt ruhákat viselnek, ellenben Fülöp lerongyolott uri ruhában csavargott.

— **(Meglopott gazda.)** Felső Iregden Lac József gazdálkodó udvarába a minap éjnek idején tolvajok hatoltak be s elvittek onnan különféle gazdasági eszközöket. A kárt a meglopott gazda csak másnap reggel vette észre, a mikor feljelentette az esetet a hatóságnál, de eddig még nem jöttek a tolvajok nyomára.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: folyó hó 19-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 940 köbm. ; az ellentartóban 900 köbméter viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1225 köbméternek találtatott.

— **(Utóállítás.)** A vármegyei vegyes katonai felülvizsgáló bizottság holnap (csütörtökön) reggel 8 órakor utóállítást tart a Scholzfele söröcsarnokban, mely alkalommal a rendes katonai sorozást elmulasztott hadkötelesek kerülnek sorozás alá. — Ez az utóállítás az október hó elsejét, tehát a bevonulás határidejét megelőző utolsó utóállítás. Az ezen meg nem jelenő hadkötelesek ellen a katonai hatóság kiadja a körözési rendeletet.

— **(Eltoloncolt orosz zsidók.)** Igen érdekes és nem mindennapi látvány keltette fel a ma délelőtti órákban a járókelők figyelmét. Egy bérkocsi volt ez, melynek kiséülésén két tekintélyesen ősz szakállu, jellegzetes külsejű, komor képű, egymáshoz láncolt orosz zsidó volt, míg velük szemben két fegyveres csendőr foglalt helyet. A két orosz zsidó Niemirowszky János és ennek fia Niemirowszky Ádám voltak, mindketten oroszországi, moszkvai illetőségűek, kik körülbelül két évvel ezelőtt csalás bűntette miatt megszöktek Oroszországból Szlavonia területére. Legutóbb Pozse-

gán tartózkodtak, hol azonban utolérte őket az igazságszolgáltatás, mert az utánuk indult nyomozás során sikerült őket feltalálni s természetesen megindultak a tárgyalások az orosz zsidók kiadatása iránt. Ennek folytán — kiadásuk akadályba nem ütközvén — a magyar csendőrségnek adták az orosz zsidókat, kiket aztán Pozsegáról behoztak hozzánk Pécsre, a pécsi kir. ügyészség fogházába, hol öt napot töltöttek, mely idő alatt a csendőrség a Niemirowszkyék kiszolgáltatásáról nem lévén hivatalosan értesítve — távirati kérdést intéztek a belügyminiszterhez, honnan azonban mi válasz sem érkezett s így az orosz zsidókat további intézkedésig visszakísérték ma délelőtt Pozsegára.

— **(Magánorvosok díjazása.)** Az a gyakran előforduló konfliktus, mely a honorárium tárgyában orvos és páciens között támadt, végre arra készítette a belügyminisztert, hogy szabályrendeletileg egy bizonyos, a magánorvosok által akár törvényes uton is megkövetelhető díjminimumot állapítson meg, mely díjminimum négy osztályra lenne felosztandó. Hogy azonban a leggyakoribb helyi és anyagi viszonyoknak megfelelőleg legyen ezen díjminimum megállapítható, a belügyminiszter az összes törvényhatóságoknak megküldette a szabályrendelet tervezetét azon utasítással, hogy hozzájárulásaikat, illetve javaslatukat legkésőbb folyó évi november hó 15-ig tegyék meg. Ma érkezett a szabályrendelet tervezet Baranyavármegyéhez, mely javaslatát a kitzüött határidőig fel fogja terjeszteni.

— **(Névmagyarosítás.)** Schwartz Vilmos, posta- és táviratdatiszt, duna-földvári lakos, ugyszintén kiskoru Erzsébet nevű leánya vezetéknevének »Szén«-re kért átválttatása, belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(Lelkészképesítő vizsgálatok.)** A dunántúli ág. ev. hitv. egyházkerület soproni teológiai főiskolájában most tartották a lelkészképesítő vizsgálatokat, 23-án a lelkészatást az evang. templomban. A vizsgázók

játszadotunk, jó pajtasok voltunk. Boldog órák . . . Egyszer egy szép nyári délután, — tán emlékszik még rá — maga átszaladt hozzánk. És hívott ki az erdőbe játszani. Engedelmeskedtem. Maga megfogta kezemet s kényyszerített, szaladjak magával egész az erdőig. Futottunk be az erdőbe s ott letelepedtünk egy nagy fa árnyában a fűre. Felettünk a fak ágain ugránczó madarak daloltak; oly szép volt a daluk. Igéző, bájoló volt az erdő körülünk nyíló virágaival s daloló madaraival. Soká hallgattuk a madarak dalát, némán ültünk egymás mellett, míg végre maga megtörte a csendet. Csevegett mindenféléről, oly jól esett nekem mindezt hallgatni. Egyszerre csak maga felugrott s a közelünkben nyíló kisdud virágot letépvé felém nyujtá, mondván: »Vegye Pali e kis virágot tőlem emlékül. Ha majd messze elkerülünk egymástól, e kis virág juttasson emlékébe!«

Én mohón kaptam utána, megcsókoltam s keblemre rejtettem . . . Aztán multak az évek, sorba tün-

tek. Szüleim óhaja szerint szemináriumba kerültem. Óh, hányszor kíváncsoztam ki onnan. S ütött a megváltás órája. Kiléptem, mert ugy sajtott valami idebenn, ugy üzött ki a magányból a világba. Ki — ki az életbe . . . Az emlék nem hagyott nyugton. Nézze itt van — s ezzel keblére nyult, kivette az elszáradt virágot, mely szép foglalatra volt illesztve. — Látja, ez nem hagyott nyugton, ez üzött ide . . . A ki egyszer megízlelé az ölé mérget, az többet kíván belőle. Igen, mert szeretem önt, Sáríka . . .

Itt térdre ereszkedett Pali s mindig nagyobb hévvel beszélt:

— Szeretem Önt, Ön ábrándképem, kihez imámban fordulok! Önre gondolok ébren, alva. Ha virrasztok, az ön képe lebeg előttem, ha alszom Ön örködik almaid felett. Leborulok lábai elé s szerelmeért esdem. Annyit szenvedtem má . . . Megörjít e szerelem . . . Váltson meg! Mondja ki az ítéletet: szeret-e, vagy nem?! Ne hagyjon továbbra is ezen ördögi gyötrelmem közt kinlódni . . .

Itt elhallgatott, várta az ígét . . .

Sáríka felkelt, megfogta Pali kezét s megilletődött hangon szólt hozzá.

— Végighallgattam Pali! Hat maga engem szeret? . . . Nem Pali, nem csalom meg, én magát mindig szerettem, mint jóbarátot. Annak hittem én és annak hiszem továbbra is. Tudom, fáj ez magának. Vigasztalóddjek, mi egymásé ugy sem lehetnének. Jöjjön táncolni, ép most kezdik. Jön? Nem! Isten vele.

Palit tördőfészként érték e szavak. Fájdalmasan kiáltott fel: Tehát csalódtam. Isten veled, te szép ifjúságom . . .

Búsan nézett utána, sóhajtozott s aztán ment, ment messze onnan . . .

II.

— Le az urakkal, le a tökepénzesekkel. Éljen a szocializmus . . . Éljen az általános választói jog . . .

Borizú hangok kiáltanak bele, szidják az urakat, a kik kizsákmányolják a szegény munkás embert.

Csuda olcsóság a BÉKA boltban!

Nyári és téli piquet papian, zsebkendők, frotir és damaszt törülközők, továbbá vászon, kanavász, chiffon és grádli megdélő olcsón; szép választék selymekben és női rubaszövetekben, új barchetek minden lehető színben és minőségben csak a BÉKA-nál kapható olcsón.

Irgalmasok-utca 10. sz. (Saját házban.)

szenvettek. Fölgyógyulásuk kétséges. *Bozsits* Dusan, *Nedelyko* Avram, *Pavics* Nikola és *Vukics* Tódor a romok alatt lették halálukat. A csendőrség a vizsgálóbíró rendelkezésére letartóztatta Havlicsek munka felügyelőt, mert az ő gondatlansága idézte elő a szerencsétlenséget.

— **(Őszi napéjegy.)** A nyári napok elmúltak, őszi, halvány napsugár terjeszti gyenge melegét növényzetünkre. A napok rohamosan rövidülnek, az éjjelek hosszabbodnak; f. hó 21-én, pénteken fordul a nyári időszak a hivatalos őszi napfordulatba, beáll a napéjegy, mely napon az éjszaka és nappal egyformán hosszúak. Azontul az éjjelek hosszabbodnak és a nappalok rövidülnek.

— **(Tolvajok az éléskamrában.)** *Hartmann* Vince németüröghi lakos házában a napokban tolvajok jártak. Az ismeretlen tettesek éjnek idején betörték a gyenge lábbon álló kapuajtót s így az udvarra jutva kifeszítették az éléskamra ajtaját, melyből nagyobb mennyiségű lisztet és élelmiszert loptak el. A lopásban való bűnrészességgel a károsult egy *Mikics* Lyubó nevű eszéki illetőségű kocsisát is gyanúsítják, ki a lopást követő napon eltűnt a gazda házából. Hogy azonban tényleg mennyiben függ össze a lopás és a kocsislegény eltűnése, azt a megindított nyomozás fogja kideríteni.

— **(Járvány a vidéken.)** Mintha a nyárutóban még egyszer mindaz vissza akarna térni, mi az izzadó nyár folyamán kellemes és kellemetlen volt, helyenként a nyáron fellépett járványos megbetegedések itt-ott felütik fejüket. Így — mint értesülünk — Szabolcson vörheny megbetegedések történtek, melyek azonban szerencsére oly mérvben léptek fel, hogy komolyan járványról beszélni alig lehet. Dacára ennek az illetékes hatóság megtette a legkörülmekintőbb óvintézkedéseket s így több mint valószínű, hogy néhány nap múlva már hire sem lesz a nyárutóban támadt vörheny megbetegedéseknek.

— **(Mester és tanonc.)** Hogy nem mindig élnek egymással jó lábbon a mester és tanonc, az már régi nóta, de alig fejlődik ki gyakran a dolog olyaténképen, mint ez a napokban az egyik szomszédos községben történt. *Hornyik* István odavaló cipészpester — ugyanis — a napokban valami »hivatali mulasztás«-ért lábszij elé idézte *Molnár* János nevű tanoncát, ki aztán igen furcsa módon boszulta meg magát. Néhány falubeli suhancal összebeszélve, a nevezetes éjjelen macskazenét rendezett a mesternek s aztán sorban beverte a ház ablakait. A boszuálló süvöltvényt az éjjeli ór s a lármára felriadt szomszédok elcsipték s átadták a községi előljárásnak néhány elcsipett falubeli suhancal együtt, kik most elveszik méltó büntetésüket.

— **(Albinók a foglyok közt.)** Szigetvár vidékén, miként nekünk írják, a vadászok és a mezőn dolgozó emberek a fogoly csapatokban hófehér tollu, piros szemű foglyokat láttak, melyekből azonban a legnagyobb utánjárásra se lehetett egyet se löni. A fogoly csapat, melyben az albinók vannak, a sárgalábu vándorfajhoz tartozik, mely ha megriasztják, nem marad meg egy határban, hanem nagy területeken vándorol. Az albinók mutatkozása — a tapasztalt vadászok szerint — a madarak degenerálását jelenti, minek az volna az orvossága, hogy távol fekvő vidékekről erős kakasokat kellene szerezni s azokat az itteni csapatok közé eresztetni. A degenerált csapatok pár év alatt kipusztulnak.

Művészet, irodalom.

A Pécsi Dalárda.

Pécs, 1900. szeptember 19.

A Magyar Dal- és Zeneközönség megemlékezvén a jövő év folyamán Kassán rendezendő dalünnepélyről, ezt írja:

»A kassai dalünnepélyre ez ideig 26 tagedylet jelentkezett. A legutóbbi jelentkező a Pécsi Dalárda 42 taggal. Nem szükséges hangsúlyoznunk, hogy az illusztris dalegylet részvétele mennyire hozzájárul a kassai ünnepély művészi színvonalának emeléséhez. Hosszu szünet után Kassán újra hallhatjuk majd azt a dalegyletet, a mely évtizedek óta annyi igaz sikert szerzett a magyar dalnak s az Országos Magyar Dalegyletnek. Szívvel üdvözljük abból az alkalomból, hogy ismét a küzdő porondra lép! — Megemlítjük itt azt is, hogy a Pécsi Dalárda eddigi karnagya, *Eckhardt* Antal, a ki *Hoffer* Károlylyal, az országhódító tenoristával osztozkodott a karnagyi teendőknél, Pécsről eltávozott; helyét *Simacsek* Alajos, székesegyházi orgonista foglalta el.

Igy szól a rövid közlemény szóról-szóra. E néhány sor meleg hangja bennünket épen nem lep meg, mert a Pécsi Dalárda méltán rászolgált az országos hírnévre, az országosan elismert dicsőséget tisztességes és fáradságos munkával, lankadatlan buzgalommal vívta ki magának. Természetes tehát, hogy Pécs városának a Pécsi Dalárda, mely saját dicsőségével a várost is besugározza az országban, dédelgetett gyermeke s így könnyen érthető, hogy ha oly elfogulatlan véleményt hallunk róla, vagy olvasunk, jól esik nekünk, hisz a miénk.

Éppen a tegnapi számunkban jeleztük, hogy a kassai dalárda-versenyre a Pécsi Dalárda már készülget s most konstatáljuk, hogy újabb dicsőségre alapos reménye lehet ismét e dalegyletnek.

Eltekintve attól, hogy a tagok lelkes buzgalommal jelennek meg minden egyes próbán s nagy szorgalommal s figyelemmel tanulják a versenydarabot, mely szorgalomnak el nem maradhat az eredménye, egyúttal megnyugvással kell kijelentenünk, hogy egy s szakzerű betanítás megvan, mint a hogy az okvetlenül megkívánt egészséges hanganyagok sem hiányoznak.

A darabot *Hoffer* Károly, a Pécsi Dalárda első karnagya tanítja be, mondhatni pedanteriával. Már az első próbák alatt törekszik a hatalmas karral és annak minden egyes tagjával érvényre juttatni azon finom nűanszokat, melyek azt a versenydarabot azzá fogják tenni, a minek szerzője mindenestre kontemplálta, mikor megírta. A legkisebb jel, előjelzés nem kerüli ki figyelmét s addig buzdit, addig vesződik, míg az úgy nem megy, mint azt ő magának elképzelte, mint a hogy annak tényleg mennie kell . . .

Nem kis feladat az, mert a darab minden egyes szólama rendkívül nehéz s az úgy van megalkotva, hogy még a professzionátus énekeseknek is dolgot ad, nemcsak a precíz, hanem egyszerű leéneklése. S a Pécsi Dalárda nem áll oly egyénekből, kiknek az ének kegyerők. Műkedvelők, de a kik tudatában vannak annak, hogy műkedvelők s így a szakzerű pontos betanítást annál nagyobb igyekezettel sajátítják el, mert új babérokat akarnak haza hozni a kassai versenyről.

Megkezdték a munkát s ernyedetlen buzgalommal fognak céluk elérése után törekedni.

A darab másik nehézsége abban nyilvánul, hogy kiváló hangokat igényel. Nos és ezzel is dicsekedhetik a Pécsi Dalárda. Az országhódító tenorista: *Hoffer* Károly mellett vannak ott még más jóhangu tenoristák is, kik *Hoffer* mellett tudnak lelkesedni; a basszus sem hagy maga után semmi kívánnivalót s a két középhang is kifogástalan.

A versenydarab két fő-nehézsége így a Pécsi Dalárdánál nem is valami nagy jelentőségű s ennek tudatában bizunk benne, hogy

úgy saját nevének, mint városunknak csak újabb dicsőséget fog szerezni.

Szintársulatunk Mohácson.

Pécs, 1900. szept. 19.

Zsufolt házak előtt játszanak estéről-estére színészeink Mohácson. A mohácsi színpártoló egyesület óriási munkát végzett, midőn oly nagy szintársulat anyagi jólétét biztosította, minő a pécsi szintársulat. De az is nyilvánvaló, hogy a pécsi szintársulat művészi értékén álló szintársulat Mohácson még nem volt s most, hogy végre akadt egy társulat, mely a mohácsi intelligencia igényeit kielégíti, nagyon érthető módon kötelességüknek ismerték azt pártfogolni. A Színpártoló-Egyesület által eszközölt bérleti előadásokat a társulat tegnap este az »Eleven ördög« operette bemutatásával fejezte be s a »Házi béke« francia vígjátékkal megkezdtek az új bérletes előadásokat.

A második bérlet ámbár gyöngébb az elsőnél, de azért telt házakat ígér estéről-estére. Ugy megkedvelték színészeinket Mohácson, hogy a színpártoló egyesület tervbe vette a mohácsi polgári iskola környékén, vagy a vásártéren egy nyári aréna építtetését és így nagyon valószínű, hogy a pécsi téli szezon befejezte után az első nagyobb nyári állomás-helye színészeinknek Mohács lesz.

Vasárnap délután félhét órával telt ház előtt »Szulamith« került színre, a címszerepben *Szirmay* Olgával. A közönség a Szulamith előadására immár másodszer zsufolásig megtöltötte a nézőteret. E hó harmincadikán nekünk is részünk lesz »Szulamith« előadásában és ez alkalommal fog *Szirmay* Olga nálunk bemutatkozni. Szulamith egyike legjobb szerepeinek, nemcsak hangjával, a minőt Pécsen színházunkban még alig hallottunk, kitűnően fog érvényesülni és így közönségünk méltó érdeklődéssel tekinthet *Szirmay* Olga bemutatkozása elé.

Vasárnap este *Rátkay* László híres népszínműve, »*Felhő Klári*« került színre, a címszerepben *Szekula* Sárkával. A közönséget *Szekula* Sárka temperamentumos játékával, énekszámával több ízben nyílt színen is tapsra ragadta. *Felhő* Katicát *Komlóssy* Ilonka játszotta elragadó kedvességgel. *Viola* Évát *Kende* Paula mutatta be és az első felvonásban nagyobb drámai jelenete után nyílt színen is tapsot aratott. Ezen az estén mutatkozott be *Oláhné* Henriette, az új parasztkomika. *Oláhné* jó erőt nyert társulatunk; alakításában, játékában nagyon hasonlít *Bodroghy* néhez, a ki egyike volt azon színésznőknek, a kiket a legutóbbi színi szezonban oly nehezen nélkülöztünk. *Oláhné* Henriette *Ropkáné* szerepét játszotta, művészi játékával nagy hatást ért el és mondhatjuk, hogy *Bodroghy* né helyét sikerrel fogja pótolni.

Vesspréminé Ágh Ilona nyújtott még jó alakítást özvegy *Aba* Györgyné szerepében. *Rajz* Ödön *Aba* András fiát, a gazdag molnár-mestert mutatta be, hatalmas drámai erővel tanuskodván játékával.

Fátyol Ferkót *Kozma* Pista mutatta be, énekszámait után többször tapsra ragadva a közönséget. *Nádasy* Csik Istók szerepében különösen kupléival ért el nagy hatást, *Németh* János pedig mint Csik Vendel szabómester kacagtatta a nagyszámu publikumot. *Füredy*, *Pásztor*, *Köszeghy*, *Vágó* és *Kőhalmy* járultak még ügyes játékkal az előadás sikeréhez.

Hétfőn este *Konti* József kedves zenéjű operettje, az »*Eleven ördög*« került színre. A szereposztás kissé elhibázott volt, a szereplők azonban azért megállták helyüket. A címszerepet *Gergely* Gizella játszotta. Kissé rekedt volt, de temperamentumos játéka felejtette hangjának hibáját. *Gergely* Gizella eddigi alakításai után itélve, egyike lesz azoknak, a kiket a pécsi publikum csakhamar meg fog kedvelni. Herminet *Szirmay* Olga mutatta be s különösen a harmadik felvonásban érvénye-

sült szép hangjával. *Szekula* Sárka Mariannát játszotta, élénk játékkal, csengő hangjával a közönség zajos tetszésnyilvánítását vonva maga után. *Veszpréminé* Ágh Ilona királyi alakjával, festő tolettjével, művészi alakításával tűnt ki a hercegné szerepében. Tibul de Hugen bárót *Kozma* Pista énekelte, Pomponius nevelőt *Németh* játszotta, Grévin szabót pedig *Delli* adta kissé fátolyozott hango. *Nádasy* Desperierres tanácsos szerepében mulattatta a közönséget, *Aradiné Nagy* Vilma pedig *Veronika* szerepében gondoskodott a közönség mulattatásáról. *Vágó* Béla Soubise herceg szerepében különösen ügyes maszkirozásával keltett figyelmet.

Tegnap este a »Házi béke«, Bisson szellemes vígjátéka; ma, szerdán pedig, *Szekula* Sárka jutalomjátékául, a »Gésák« kerül színre. *Szekula* Sárka jutalomjátékáról holnap számban referálunk.

(Np.)

Közgazdaság.

□ **Mennyi holdon szüretelünk?** A filloxeravész fellépte előtt szőlőművelés alatt volt az országban 622,488 kat. hold, amelyből 63% vagyis 395 ezer kat. hold pusztult el. Eddig az elpusztult szőlőterületnek 127,000 holdja van beültetve, miután ennek fele termést hoz, 300.000 holdra tehető az a terület, amelyben szüretelni fognak. Darányi földművelésügyi miniszter, tekintettel a szőlőrekonstrukció folytan szükséges személyszaporításra, egy vincellérképezdei igazgatói, 3 kerületi szőlészeti és borászati felügyelői állást szervezett.

□ **A sertésvész.** A földművelésügyi miniszter legutolsó jelentése szerint az ország minden részében tetemesen javultak az állategészségügyi viszonyok. A sertésvész által fertőzött községek száma 44 gyel kisebb, mint a múlt héten volt, a sertésorbáncos községek száma is 9-cel fogyott. A többi állatjárványoknál is állandó volt a javulás, a mit a beállott hűvösebb időjárás valószínűleg állandósítani is fog.

TÁVIRATOK.

— **A délafrikai háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Praetoriából táviratozzák, hogy *Polecarew* tábornok elfoglalta Kapmindent. Ötvenhat mozdonyt és sok vasuti kocsit zsákmányul ejtett.

Tegnap egy boer egészségügyi vonat érkezett Lourenzo-Marquezebe husz sebesült boerrel és négy angollal. Ötszáz menekülő boer is érkezett az éjjel oda.

Kapminden és Hektor-Spruit között rendes csata volt. *A boerok veszteségei súlyosak.*

— **A khinai háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az orosz vezérkarhoz érkezett jelentés szerint a khinai katonák és boxerek között összejáratások történtek.

Lenewits tábornok kiküldte *Tretjakow* ezredet egy hadoszloppal, mely a *boxereket* küzdte a megerősített falvakból s több falut elhamvasztott. A boxerek veszteségei jelentékenyek.

— **Elhunyt dandárparancsnok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Stojasawjevis* Milos, a 35-ik dandár parancsnoka, ma reggel Kolozsvárott meghalt.

— **Egy tengeri fürdő pusztulása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Texasból jelentik, hogy a Jafferson-tartományban levő *Highbizland* tengeri fürdőt az orkán elpusztította. *Eddig négyszáz holttestet találtak.*

— **Becsületbeli ügy a bíróság előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Aldássy* Imrének *Mészáros* Tibor elleni ismert rágalmozási és becsületsértési ügyben a budapesti törvényszék előtt ma volt a folytatólagos tárgyalás, melynek során *Ivánka* Oszkár, orsz.képviselő, tanu, *meghibbant elméjünek* nevezte *Aldássyt*, Itélethozatal ma sem történt. *A katonai becsületbíróság megtagadta* a jegyzőkönyv kiadását, melyet *Aldássy* felolvastatni szeretett volna.

— **Ottó főherceg Drezdában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Ottó* főherceg ma reggel Drezdába érkezett *Albert* szász herceg temetésére. A főherceget katonai pompával fogadta *Frigyes Agost* herceg ki osztrák-magyar ezrede egyenruháját viselte.

Nyilt-tér.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik felejthetetlen jó anyánk, illetve rokonunk

Özv. Held Józsefné

temetésén megjelenésükkel és koszoruk küldése által mérhetetlen fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécs, 1900. szeptember 19.

A gyászoló család.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Bayer Ferenc

Pécs, Széchenyi-tér 8.

Ajánl:

24 különféle fajta finom kávé,
továbbá

Trichose francia s világsi magyar

COGNACOT.

Thea és rumok.

SUCHARD-féle

csokoládé és cacao

és mindennemű

fűszer- és csemegeáru.

Meglepő

olcsó árakon vásárolható

FEHÉR BÉLA

óriási választéku

BUTOR

raktárában

PECSETT, Apáca-utca 2. sz. a.

a takarékpénztári új palotában.

A legszebb kiállítású és legjobb **készitményü asztalos és kárpitos**

butorok.

Eladó szőlőtermés.

Arányoson és Gadányban levő körülbelül

20 hold szőlő termése

— akár mint szőlő, akár mint must — szabad kézből **eladó.**

A must elhelyezéséhez szükséges pince a helyszínén vevő esetleges rendelkezésére adható.

Ajánlatok **ULLMANN M. KÁROLY** pécsi bankcéghez küldendők.

KIS HIRDETÉSEK.

Egy szoba és konyhából
álló lakás kiadó.

Percel-utca 35. számú házban.

Cimbalom- és citera-

oktatást és hangolást elvállal

Rosa Antal, Percel utca 40.

Van szerencsém a t. közönség b. tudomására adni, hogy **Kossuth Lajos-u. 13. sz.** a hétfejedlem átellenében **cipész-üzletet** nyitottam. Készítek a jelenkor kívánalmai szerint mindennemű lábbelit és javítást. A t. közönség b. pártfogását kérve vagyok teljes tisztelettel **Bieberstein István.**

SCHERBER JÁNOS

hentes-üzletében, Pécssett, Széchenyi-tér, városház-épület naponta frissen vágott sertéshus, kalbász hurka, hárj, szalonna. **Kitűnő minőségű zsír kapható.** Mindennemű füstölt áruk. Példás tisztaság.

Dobrowolszky Ferenc

szoba-és díszfestő, mázoló. Pécssett, Anna-utca 41. Ajánlja üzletét mindennemű, a modern kornak megfelelő munkák elkészítésére úgy helyben, mint a vidéken. **Pontos és szolid munka. Jutányos árak.**

TOTH GYÖRGY

fa-szobrász Pécssett, felső-vámház-utca 18. Ajánlja műhelyét minden e szakmába vágó új munkák elkészítésére. **Finom stilszerű munka. Olcsó árak. Plebániáknak engedmény.**

Finom

csemege-szőlő

kapható

Jankovits Hugó-nál

Pécssett, vásártér 6. sz.

Szenzációs

ujdonság!

A n. é. közönség rég érzett hiányát pótoltam a **new-yorki mintára** berendezett

borbély- és fodrász-teremmel,

melyet **f. é. október hó 1-én** az **Irgalmasok-utcája 24. sz. a.** házban,

a **Bedő-kávéház** átellenében megnyitok.

Minden üzleti eszközöm az e célra berendezett **desinficiáló készülékkel** fertőtlenítettik.

A n. é. közönség tömeges pártfogását kérem, mély tisztelettel

Pálfy József,

fodrász.

RUEPPRECHT TESTVÉREK

PÉCSETT.

Harang- ércz- és vasöntőde,
malomépítészet,
tűzoltó-szerek-, szivattyú- és gépgyár.

Szőlőszeti és pincészeti gépek és berendezések.

Borsajtók,
szőlőmorzsolók,
szőlő bogozó-gép,
gyümölcs-örlo gép,
keringős borszivattyuk,
emelyüs
üvegmosó-gépek,
dugaszoló-gépek,

szűrő (filtrirózó) készülék,
peronospora-fecskendők,
philoxera injectorok,
borcsapok,
sörccsapok,
kénsavas sörmérő készülék
légnymásu sörmérő
készülék. stb. stb.

7440. sz.

tk. 1900.

HIRDETMÉNY.

Vörösmart községnek telekkönyvi hetétei az 1886; XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t-cikk értelmében elkészítettven és a nyilvánosság-nak átadatván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t-cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1901. évi március hó 18-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1901. évi március hó 18-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1901. évi március hó 18-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A dárdai kir. járásbiróság, mint tlkvi hatóság, 1900. szeptember hó 11-én.

Balaskó János,

kir. járásbíró.